कारम्, मुखतःकारम्, नानाकारं-विनाकारं-द्विधाकारं-द्वैधंकारं-द्वेधाकारम्;
कारम् २, } कारम् २, } चिकीर्षम् २, } चेक्रीयम् २; }
कृत्वा २, } कारयित्वा २, } चिकीर्षित्वा २, } चेक्रीयित्वा २; }
[1]कारुः, [2]क्रतुः, [3]करेणुः, [4]कर्म.

(247) "कृड घनत्वे" (VI-तुदादिः-1382.अक. सेट्. पर. कुटादिः।)

'घसने'—इत्येके। घनत्वम्=सान्द्रता।

कर्डकः-र्डिका, कर्डकः-र्डिका, [5]चिकृडिषकः-षिका, [6]चरीकृडकः-डिका;
कृडिता-त्री, कर्डयिता-त्री चिकृडिषिता-त्री, चरीकृडिता-त्री;
कृडन्-न्ती-ती, कर्डयन् न्ती, चिकृडिषन्-न्ती; —
कृडिष्यन्-न्ती-ती, कर्डयिष्यन्-न्ती-ती, चिकृडिषिष्यन्-न्ती-ती; —
[7]व्यतिकृडमानः, कर्डयमानः, — चरीकृडयमानः;
व्यतिकृडिष्यमाणः, कर्डयिष्यमाणः, — चरीकृडिष्यमाणः;
कृट्-कृड्-कृडौ-कृडः; — — —
कृडितम्-तः, कर्डितः, चिकृडिषितः, चरीकृडितः-तवान्;
[8]कृडः,[A] कडः, चिकृडिषुः, चिकर्डयिषुः, चरीकृडः;
कृडितव्यम्, कर्डयितव्यम्, चिकृडिषितव्यम्, चरीकृडितव्यम्;
कृडनीयम्, कर्डनीयम्, चिकृडिषणीयम्, चरीकृडनीयम्,

---

1. करोतीति कारुः=शिल्पी। औणादिके [द. उ. 1-86] उण् प्रत्यये रूपम्।
2. क्रियतेऽसौ धर्मार्थिभिरिति क्रतुः=यज्ञः। औणादिकः [द. उ. 1-130] कतुः प्रत्ययः।
3. 'कृहृभ्यामेणुः' [द. उ. 1-133] इति एणुः प्रत्ययः। करेणुः=इभी। 'के=मस्तके रेणुर्यस्य करेणुः' इति व्युत्पत्त्याऽपि साधयन्ति।
4. 'मनिन्' [द. उ. 6-73] इति मनिनि रूपम्। क्रियते यत् फलार्थिभिस्तत् कर्म।
5. 'गाङ्कुटादिभ्योऽञ्णिन्ङित्' (1-2-1) इति ञ्णिद्भिन्नस्य प्रत्ययस्य ङिद्भावातिदेशात् लघूपधगुणो न।
6. 'रीगृदुपधस्य च' (7-4-90) इत्यभ्यासस्य रीगागमः।
7. 'कर्तरि कर्मव्यतीहारे' (1-3-14) इति शानच्।
8. 'इगुपधज्ञा—' (3-1-135) इति कर्तरि कप्रत्ययः।

A. 'पोडयोऽयं चुडतेति केऽपि, जुडतेत्यन्ये कडन्तोऽलुठन् देवे स्वैर्लुलिते कृडुत्विषि कुडद्गात्रे पुडित्वाऽऽदरम्।' धा. का. 2-81.